

31

EL MERCADAL

Revista de Corçà, Casavells, Matajudaica i Cassà de Pelràs

desembre 2015

HORARIS/SERVEIS

Ajuntament:

De dilluns a divendres de 10:00 a 13:30
Dilluns de 17:00 a 20:00

Consultori municipal:

Dilluns, dimecres i dijous de 9:00 a 13:00
Dimarts i divendres de 12:00 a 13:00

Punt de Trobada:

Dilluns, dimecres i divendres
de 9:30 a 13:00 i de 15:00 a 19:00

Punt de Trobada Casavells:

A convenir segons veïns

Correus:

De dilluns a divendres de 9:00 a 10:00

Centre Cívic:

Cada dia de 13:30 a 21:00
Cap de setmana: obert tot el dia
Dilluns tancat

Mancomunitat:

Dimarts de 11:00 a 14:00
Dijous de 17:00 a 20:00

Llar d'infants:

De dilluns a divendres de 9:00 a 17:00

DADES D'INTERÈS:

Ajuntament	972 63 00 51
Fax	972 63 04 28
Email:	ajuntament@corca.cat
Web:	www.corca.cat
Consultori	972 63 05 63
Farmàcia	972 63 00 83
CAP	972 64 38 08
Punt de Trobada	
Corçà	972 63 00 72
	arc@corca.cat
	elmercadal@gmail.com
Escola	972 63 00 79
Parròquia	606 24 05 74
Emergències	112
Sarfa	972 64 09 64
Renfe	902 24 02 02
Mancomunitat d'aigües	972 63 01 71
Urgències (mancomunitat)	629 37 32 56
Llar d'infants	972 63 06 61

anuncia't

Aprofitem aquest espai per fer una crida a totes aquelles empreses que desitjarien col·laborar amb la revista com a anunciants. La revista sortirà quadrimestralment.

	3 quadrimestres	2 quadrimestres	1 quadrimestre
Contraportada	280 €	190 €	100 €
Quart de pàgina	150 €	100 €	55 €
Octau de pàgina	100 €	65 €	35 €

EDITA: AJUNTAMENT DE CORÇÀ

CONSELL DE REDACCIÓ: Gaietà Casaponsa, Benvingut Dalmau, Jordi Fontanals, Carme Garriga, Eva Gasull, Núria Gelabert, Carme Güell, Cristina Juanola, Laura Pantrigo, Quim Vall-llosera.

DISSENY PORTADA: Montse Dalmau i Dolors Agustí.

COL·LABORADORS: Entitats del Municipi, Lluís Aracil, Josep Bofill i David Martínez.

COORDINACIÓ: Laura Pantrigo.

SUMARI

Serveis	2
Editorial	3
Experiències i vivències	4-5
El Mercadal pel món	6-7
Dia a dia	8-13
Articles	14-15
L'ajuntament informa	16-20
Des de l'escola	21-22
Festa de Corçà	23
Festa de Casavells i Matajudaica	24
Festa de Cassà de Pelràs i Planils	25
El català correcte	26
Premi literari	27-29
Reflexió	29
Entrevista	30-31
Les entitats parlen	32-34
Sabíeu que	35
Receptes	36
Passatemps	37
Tastets	38-39
El poble opina	40-41
Agenda	42
Les 10 diferències	41

Durant l'estiu, entre el 16 de juliol i el 12 de setembre, es varen fer visites guiades pel casc antic de Corçà. Una activitat mancomunada dins el projecte de col·laboració de 5 municipis. En una hi van assistir 10 persones, un fet per passar per alt, sabent que era una activitat que es va allargar durant 9 dissabtes, que ja s'havia fet en altres ocasions i que, a més, no era gratuïta. Tant el coneixement que el guia tenia del poble i les seves peculiaritats, així com de la seva història, afegit a la manera com les va transmetre, va fer passar als assistents, als pocs assistents, una estona molt agradable.

El detall de la fluixa assistència no hagués passat de simple anècdota, si no fos perquè el primer dissabte d'octubre hi va haver al Centre Cívic de Corçà la presentació d'un llibre, "La maledicció dels Palmisano", d'en Rafa Nadal, amb la presència de només 14 assistents, malgrat la gran projecció mediàtica de l'autor, que apareix de forma continuada a diaris i cadenes de ràdio i de televisió. Només el seu magnetisme i la seva passió a l'hora d'explicar-nos motius i motivacions per escriure el llibre va permetre superar la fredor d'una sala buida.

La poca participació en aquests dos actes ens pot portar a dues reflexions: la primera, si han de ser els polítics, els ajuntaments, els organismes públics els qui convoquin actes que, veient la participació, sembla que no interessin a ningú...si més no, al nostre poble. No sé què deu sentir la persona que va organitzar aquesta trobada, però suposo que haurà de ser algú ben optimista i sense tendència a la frustració si hem de veure alguna activitat més organitzada per ella. La segona reflexió és si no seria millor que fossin els ciutadans els que decidissin què s'ha de fer o no al seu poble, quins actes o activitats volen i, llavors, demanar-ho a qui correspongui.

Tenim una colla d'entitats al municipi amb gent al capdavant que té iniciativa, empenya, idees i il·lusió. Només amb una persona de cada una d'aquestes agrupacions es podria constituir una mena de grup d'impuls d'activitats lúdiques i culturals, format per veïns de totes les franges d'edat, que fossin prou representatius de gustos i desitjos de la resta de vilatans. Fer-ho així ens garantiria l'èxit de participació? No ho sabem. El que sí que ens indicaria seria el grau de vitalitat com a poble, les ganes de sentir, d'escoltar, de trobar-nos, de conèixer, de saber o de participar. Esclar que si a la primera convocatòria només s'hi presentessin catorze persones, la conclusió seria que no volem sentir, escoltar, trobar-nos. Potser ja està bé així? El cas és que fa com una mica de ràbia. A la presentació del llibre al qual fem referència al començament, resulta que dues hores abans es va fer a Flaçà (200 habitants menys que a Corçà), i van assistir-hi al voltant de 100 veïns, tot i la coincidència horària amb un partit del Barça.

Que aquest escrit no serveixi pas per desanimar a ningú que fins ara hagi estat organitzant actes, ni molt menys a aquells que hagin d'organitzar els propers, siguin del tipus que siguin. Les ganes i passió que des dels ajuntaments hi posen les persones, tant polítics com empleats per dinamitzar els municipis, especialment els petits com el nostre, són dignes d'admiració. Aquesta darrera afirmació té més valor que mai, ja que aquest escrit s'ha fet la tarda en què el candidat Mas ha vist que per segon cop no ha estat investit president. La ceguesa dels grans (?) polítics, contrasta amb la dels d'àmbit local.

experiències i vivències

EL MEU RETROBAMENT AMB CORÇÀ

Enric Frigola, periodista

A la dècada dels anys 60 van passar coses de tota mena, algunes de molt importants. La literatura catalana agafava una embranzida pública fins aleshores reservada a àmbits intel·lectuals restringits. Un grup de cineastes joves es proposava iniciar una nova via, mentre cada vegada més els cinemes de Perpinyà s'omplien de catalans, gironins la majoria, per allò de la proximitat. Grups de teatre independent aconseguiren que les noves generacions de ciutadans es miressin el món del teatre amb uns altres ulls. Neix la nova cançó, possiblement el fenomen cultural català de masses més important a la segona meitat del segle XX. A Catalunya, molta gent vivia entre la sorpresa i el reconeixement com un bon nombre de capellans intentaven apartar-se de l'ortodòxia per esdevenir més propers a la gent; alguns, fins i tot, eren capellans obrers. La Costa Brava, a tocar, començava a viure una de les transformacions socials més importants de la història amb l'arribada massiva de turistes europeus.

A l'Espanya dels anys 60 es començava a albirar la fi del dictador.

A fora, neixen els BEATLES que sacsejarien els gustos musicals del món sencer. Espanya guanyava el Festival d'Eurovisió amb els vots comprats al jurat alemany. El comunisme deixava el seu llarg hivern i entrava en una primavera sense retorn, i el maig del 68 mostrava al món, per primera vegada a Europa des de la Segona Guerra Mundial, que moltes coses havien de canviar a la societat europea, i sobretot en la política. Just aquest any mataven Martin Luther King, i anys abans havia mort assassinat també John F. Kennedy, dos personatges que simbolitzaven aires de canvi i d'esperança de més justícia social.

Els de la meva generació, que tot just despertàvem del son dels infants, com deia la cançó de Joan Manel Serrat, que veníem del silenci dels nostres pares i mestres i de l'acomodament social a les imposicions dels guanyadors de la guerra, tots aquests moviments ens van agafar de sobte i sense entendre gaire res de tot el que passava.

És en aquest període quan poso el peu, per primera vegada, a la vil·la de Corçà, jo, fill de Peratallada, que tantes vegades havia travessat el poble amb la Sarfa, però sense parar-m'hi mai.

M'hi va portar Mossèn Gabriel, el rector, que es va entossudir a organitzar unes colònies de vacances per a nens i nenes, una iniciativa inèdita fins aquells moments, si més no a la zona.

Recordo molt bé Mossèn Gabriel, sobretot, com un bon home, afable, amb un gran esperit de servei, molt entregat a la gent. En aquell Corçà dels anys 60, no sé si per iniciativa d'ell o de gent del poble, ja hi havia un grup de teatre que s'atrevia amb obres d'un cert calat, com "El millor dependent del món" per dir-ne una.

Corçà era ja un dels pobles amb més vida cultural i associativa de la comarca, fet que em va seduir des del primer moment. Era un poble que es movia, quan moure's significava robar moltes hores a la família o a la feina, i sovint mal vist per les autoritats polítiques del moment.

En el record de la gent que vaig conèixer, les riuades del 63 que inundaren el poble, o el relat esgarriós d'un assassinat comès al Cafè del poble que va provocar impacte popular, sobretot perquè no va quedar mai clar el rerefons d'aquell succés. Era també molt viu encara el record d'una mestra, la Senyoreta Anita, que malgrat saber perfectament el català, sempre va fer les classes en castellà: per imposició o per convicció, això no ho sabrem mai. D'aquella època iniciàtica recordo, entre d'altres, en Joan Ros, la Dolors Gelabert, en Lluís Ribas o en Lluís Suñer, esdevingut sacerdot, sempre al costat de Mossèn Gabriel....

En una de les trobades preparatòries de les colònies d'estiu vaig conèixer la Pilar Darder, filla d'en Josep, que era un gran activista cultural, com diríem ara: des de dirigir obres de teatre, a la seva militància a grups cristians de base, la de Can Darder sempre hi era.

Al cap d'uns anys, em vaig casar amb la Pilar i vaig passar a tenir una segona família a Corçà, ja que tot i instal·lat a Barcelona, hi veníem sovint. Primer, a la vella casa del carrer mal dit de Calvo Sotelo, avui carrer del Mur. Més tard al barri de Santa Cristina on es van instal·lar en Pitu Darder, la Montserrat Pagès i l'àvia Pilar, l'avi Ricardo, i els encara adolescents Anna Maria i Albert, l'únic dels sis germans que no va marxar mai de Corçà, i que amb el temps es casaria amb la mestra del poble, la Dolors Tubert, a qui tots hem estimat i tant enyorem. La Dolors, la mestra, l'ànima del grup de dones de Corçà continuadora d'una tradició de tants anys, la mare coratge d'en Sergi i la Lídia i cunyada meva.

Un altre referent del poble, durant molts anys, va ser també l'avi Lluís, el masover de Can Caramany, el gegant de Corçà, que tingué una tarda de glòria en ser protagonista d'un programa de TV3, en la qual vaig contribuir modestament.

50 anys, en números rodons, que m'han permès prendre el pols al meu poble d'adopció, i on últimament he decidit venir a viure durant llargues temporades a l'any. He vist néixer, créixer i morir, algunes vegades en tràgiques circumstàncies, molts corçanencs estimats. Un detall que em provoca sempre una certa desolació, en les meves visites al cementiri per recordar els meus morts més directes, és el nombre elevat de gent jove que ens ha deixat durant les últimes dècades i que jo havia conegut i tractat personalment.

Actualment, un dels exponents de la vitalitat cultural de la vil·la, és la seva Coral, hereva també d'una ja molt antiga tradició. Amb una nova direcció des de fa alguns anys, la Coral de Corçà ha millorat en qualitat i repertori i és requerida sovint d'altres llocs per fer-hi concerts.

Pocs pobles hi ha als voltants com Corçà. Partit en dos, no crec que aquesta divisió sigui emocionalment molt profunda. Els de Santa Cristina baixen sempre que els cal. Els del poble antic, pugen a visitar els amics, o ni que sigui a comprar a la botiga de l'Albert. I a l'hora de ser-hi (teatre, festes nadalenques i saraus diversos) s'hi troben els d'una banda i l'altra en una mena de terreny neutral acceptat per tothom de bona gana, la Sala Municipal.

el Mercadal pel món

MACEDÒNIA

Laura Trafach

Macedònia ens fuetja el cervell amb les primeres imatges dels refugiats sirians intentant arribar-hi des de Grècia, amb els trens de la misèria plens a vessar de gent fugint de l'horror. En definitiva, si no teníem coneixement d'aquest bonic país, aquest estiu ha passat directament a ser un destí conegut, malauradament, per la incapacitat de la comunitat internacional per fer front al problema de la guerra a Síria, des del seu inici.

Skopje, Escòpia en català, la capital, ciutat batejada pels serbis, està situada al nord dels peus del riu Vardar, al cor dels Balcans. Ocupada durant la I Guerra Mundial pels búlgars, els turcs que hi vivien van haver d'emigrar del 1921 al 1924 passant a ser una ciutat eslava que va arribar el 1941 als 80.000 habitants. Ocupada de nou pels alemanys al 1944 es va convertir en la capital de la República Federada de Macedònia

L'any 1992, quan es va dissoldre la federació iugoslava, Skopje es va convertir en la capital de la República independent de Macedònia. Grècia es va oposar al canvi del nom ja que una part del seu territori també forma part de l'antiga Macedònia, així que es va oposar a l'ús del nom *Macedònia* pel nou estat i va imposar un bloqueig econòmic, el qual va afectar greument l'economia de Skopje, perquè es va tancar el seu accés al mar a través de Tessalònica. El bloqueig, sense cap ajuda de la "demòcrata Europa" que veia com la població en patia les conseqüències i el país s'anava degradant, es va aixecar finalment el 1995 –per qüestions purament d'estratègia econòmica- i va passar a dir-se "Ex-República Sèrbia de Macedònia"... us imagineu que si mai som independents ens haguéssim de dir "ex-comunitat autònoma catalana del Regne d'Espanya"?... uffff...

Actualment, búlgars, turcs, albanesos i gitanos corren pels carrers d'una ciutat que fa plorar. Literalment plorar.

El 26 de juliol de 1963 les manetes del rellotge de l'estació central de tren, astorades després del tremolor infernal d'un terratrèmol, van quedar pal plantades a un quart de sis de la tarda. El silenci va deixar pas a un 75% de la ciutat destruïda i a unes 200.000 persones sense llar...

Avui, el partit conservador que governa el país l'ha enfonsat també sota les runes de la construcció fastuosa, la pobresa i la corrupció. La febre del rajol que tant coneixem a casa, en aquest cas, és la del marbre blanc immaculat, que han fet d'aquesta bonica contrada, cruïlla de pedres mil·lenàries, una nova Versalles del fast i de la pornografia arquitectònica. A banda i banda del riu Vardar, s'aixequen majestuosos uns edificis que imiten els d'estil neoclàssic d'Estats Units, ornamentats amb centenars, sí, sí, amb dos zeros, centenars d'estàtues i fonts que brollen fins i tot al mig del riu amb una il·luminació que sembla talment un plató *hollywoodià* preparat per rodar una macro pel·lícula americana. Una corrupció que es mastega en aquest parc temàtic de l'opulència entre una població amb un salari mínim de 200 euros i un 40% d'atur.

El més interessant de la ciutat es troba a les fosques... a dues passes del centre... entre voreres desbaratades, olor a brutícia i bombetes gastades que il·luminen sofertes la pobresa d'un poble que no vol seguir en mans d'uns estafadors. Mentre Gruevski, l'actual president, pacta un oleoducte amb Turquia amb el beneplàcit de Rússia, Europa, mira cap a un altre costat i deixa que el govern macedoni vulneri tot tipus de drets entre una població que intenta organitzar-se per derrocar-los. La misèria monetària s'ha instal·lat entre aquests carrers que recorden vells passats de glòria

turca, musulmana, cristiana...però no la misèria moral que sura entre les dents d'un jovent disposat a tot per canviar el país.

Aquest estiu, greus i violents enfrontaments entre la població i el govern han obligat a avançar unes eleccions que es preveuen tacades de sang. S'està a l'espera d'atacs terroristes per guerrilles paramilitars en mans del govern, per aconseguir que la por decanti el vot cap als neoconservadors de Gruevski. I Rússia culpa, sabedora de la mentida, a Europa de voler desestabilitzar el país per no permetre el pas de l'oleoducte entre Macedònia i Turquia.

Ara, amb l'arribada de l'allau de refugiats sirians, el govern té l'excusa perfecta tant per desplegar l'exèrcit per tot el territori i aplacar la seva entrada amb l'ús de la força dels antiavalots, com per empresonar als joves macedonis assedegats de democràcia per "disturbis polítics".

En aquest petit país, cruïlla de múltiples civilitzacions i terra d'Alexandre el Gran, la calma és tensa. I la lluna, que compartim tots, mentre acarona les nostres plaents i tranquil·les nits d'estiu, en aquest racó de món il·lumina les enfredorides i afamades passes dels refugiats travessant la solitud de la fugida i la de les clandestines trobades dels joves macedonis que intenten organitzar-se i avançar-se als passos macabres d'un govern corrupte. I mentre, "l'ouzo", l'alcohol típic d'aquestes contrades amb graduacions impossibles,

escalfa el pas d'un camí ple d'incerteses.

Viatjar és fer un recorregut a l'interior dels valors que creus que et sustenten. Durant el trajecte, la perspectiva de la teva mirada és la brúixola que guiarà les teves vivències.

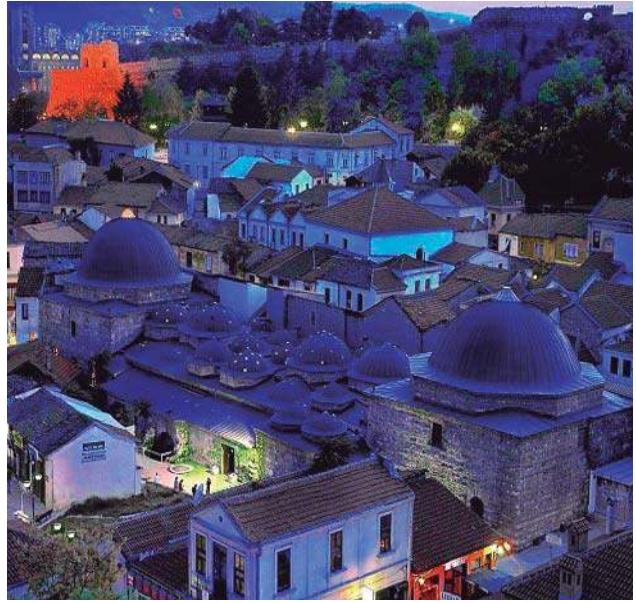
Macedònia és la lluita per la supervivència diària sense vendre's al millor postor, l'arriscada batalla del jovent contra la corrupció dels polítics que els volen dirigir el seu destí, la tràgica convivència entre

els que s'han quedat sobrevivint a la pobresa i els que han marxat i tornen a l'estiu carregats d'egos fastuosos fins i tot pel capitalisme més pujant. Els que fugen d'una guerra amb una maleta a l'ànima carregada de records i busquen una llar en una terra hostil.

Macedònia té un aire que esbufega amb l'arribada d'aquests nouvinguts que masteguen la por de la guerra a cada batec i supuren llargs camins de pors a cada alè abans de pujar als trens de la incertesa. Macedònia té un aire que embolcalla el dia a dia d'una gent que no té el recurs de la queixa i que només els queda la dignitat de tirar endavant, de la millor manera possible.

Macedònia és un viatge. Macedònia és el trajecte cap a l'esvaïment dels prejudicis, la intolerància i l'estretor de mires. Macedònia és una lliçó de vida que cal saber retornar als teus, al teu entorn, al teu món, a Corcà.

dia a dia

31 de maig

Final de curs Patinatge. Ha arribat el dia de demostrar als pares, amics i veïns, i a tothom que vulgui assistir-hi tot el que els alumnes de patinatge han après durant el curs. Els alumnes celebren la cloenda del curs i ho fan en un festival ple de música i colors.

5 de juny

Final de curs Escola El Rodonell. S'apropa l'estiu i amb ell un dels moments més esperats per als nens i les nenes, les vacances! L'Escola El Rodonell celebra el seu final de curs fent participar tots els seus alumnes en una gran gimcana. Tots plegats aprofiten l'acte per acomiadar també els alumnes més grans, els de sisè.

6 de juny

Lliurament del Premi Literari. Ni més ni menys que catorze obres són les que aquest any han donat peu a que es pogués celebrar la vuitena edició del Premi Literari. Els guanyadors recullen el premi en un acte celebrat a l'Ajuntament. No us perdeu llegir les tres obres penjadades a la web: www.corca.cat

7 de juny

FIMAC. Amb un sol espectacular i una calor que fa estellar les pedres, arriba la segona edició del FIMAC i aquest any es presenta al carrer Major i a la plaça del Firal. Ponis, gallines, conills, cavalls i fins i tot un terrari amb serps. Tots ells hi són presents i és que aquest cap de setmana els animals són els protagonistes. Corçà rep amb els braços oberts un gran nombre de parades i animals, converteix un petit tancat en una autèntica granja i ens deixa plenament impressionats amb l'exhibició de doma de cavalls!

11 de juny

Excursió dels avis a Osona. Tres quarts de vuit del matí i l'autobús ja està a punt d'arrancar en direcció a la Gleva. Els avis i els que no ho són tant passen el dia a Osona. Visiten el santuari de la Mare de Déu de la Gleva, la fàbrica de coure de La Farga, el castell de Montesquieu i Santa Eugènia de Berga. A tota bona excursió, no hi podia faltar un bon esmorzar i un bon dinar. Esplèndids. De nou, a Corçà, arriben cansats i contents i fa la impressió que la sortida ha valgut molt la pena. Estem contents que ho hagin gaudit tant.

14 de juny

Celebració de la primera comunió.

Celebrem l'acte solemne de la Primera Comunió.

21 de juny

Concert de primavera corals. El passat 21 de juny, a les 7 de la tarda, a l'església de Sant Julià i Santa Basilissa les corals Indika de l'Escala, Vol d'Oreneta de Cruïlles i la Coral de Corçà, van oferir el tradicional Concert de Primavera.

Va ser una actuació molt encertada i acurada amb un repertori de cert nivell i un públic que va respondre i saber apreciar-ho. L'església es va omplir.

23 de juny

Flama del Canigó. Des dels Pirineus i amb molta participació de voluntaris al llarg del seu recorregut, la flama del Canigó arriba a Corçà i manté aquesta tradició en un acte vital de la cultura catalana. Els nostres regidors de cultura, joventut i festes li donen la benvinguda tot llegint un manifest a la Plaça del Firal.

Del 25 de juny al 7 d'agost

Casal Estiu en verd. Fem de Naturalistes. Com cada estiu l'Associació Sitra ha estat la responsable de l'organització del Casal d'Estiu a Corçà. Aquest any, prop de 80 nens i nenes n'han gaudit, tot vivint de manera més respectuosa i sostenible.

27 de juny

Vuitena Sardinada Popular. Ara que el dia és llarg i el bon temps ens acompanya, presumim de Plaça del Firal fent-la lluir com mai, celebrant la vuitena edició de la Sardinada Popular. Tenim sardines, galetes, vi i sobretot molta participació. Tots aquests ingredients, juntament amb el concert d'havaneres interpretades per la formació Arjau de Palafrugell, han fet que un any més, la sardinada fos un gran èxit!

dia a dia

2, 9, 16, 23 i 30 de juliol

Cinema a la fresca. La plaça del Firal es converteix en un autèntic cinema cada dijous del mes de juliol, adaptant les seves projeccions a un públic variat. Gràcies als seus incansables col·laboradors de la plaça del Firal i a la seva acurada feina, aquest any s'ha aconseguit superar el nivell de participació. Moltes gràcies a tots per fer-ho possible!

4 de juliol

Exposició Francesc Massanas. Amant de la muntanya, la natura i la pintura, el veí de Verges Francesc Massanas inaugura la seva quarta exposició d'aquarel·les, Colors Mediterranis, a l'antiga fàbrica de La Bòbila. Hi presenta diferents obres en que predomina el paisatge proper del nostre entorn i un gran sentiment a la mar Mediterrània.

5 de juliol

Cloenda de Country. The Texas posen la música i els alumnes del curs de Country hi afegeixen el ritme. Ho tenim tot preparat: botes, barrets, molta música i uns ballarins amb molt de ritme que seran els encarregats d'ensenyar-nos tot el que han après durant aquest curs i encomanar-nos a tota la resta les ganes de ballar!

6 de juliol

Anem per feina. Un cop més i per sisè any consecutiu engegarem de nou el projecte d'Anem per feina. Aquest any, estem molt contents de fer-ho al costat de tres nois i tres noies molt decidits i trempats. Després de quatre setmanes col·laborant amb la brigada, amb el casal

d'estiu i amb diferents àrees del nostre municipi, només ens queda felicitar-los per la seva responsabilitat i la feina ben feta. Esperem poder repetir-ho igual de bé molts anys més!

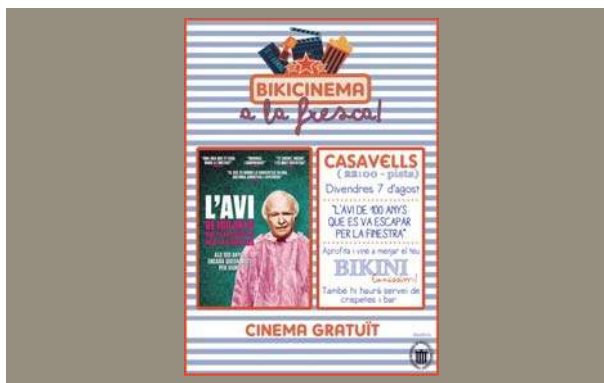

25 de juliol

Missa a l'ermita de Santa Cristina. Una de les tradicions que esperem no perdre mai és la de visitar la nostra capella per Santa Cristina. Tot i ser petita i acollir un petit nombre de gent, la capella, d'estil romànic, és la més antiga del municipi. Malgrat no tenir-la del tot a l'abast ens encanta anar-hi almenys un cop l'any.

1 d'agost

Nit de la sardana. Un any més, els alumnes del curs de sardanes celebren amb nosaltres la cloenda de final de curs i ens ensenyen el que han après acompanyats de la Cobla Bisbal Jove. Gràcies per fer-nos-ho passar tan bé i per contribuir a que no perdem les tradicions catalanes.

7 d'agost

Bikicinema a Casavells. Qui ha dit que s'ha de menjar crispetes mentre veiem pel·lícules? A Casavells ho tenen clar, i el

divendres 7 d'agost emprenen un viatge delirant per la història del segle XX, que fa petar de riure, mentre es mengen un bikini tot veient *l'Avi de 100 anys que es va escapar per la finestra*.

8 d'agost

Havaneres a la fresca. La plaça del Rebot és un dels racons més bonics que ofereix el nostre poble i poder-lo guarnir de música és un privilegi que aquest any, per culpa de la pluja, no hem pogut aprofitar. Des de la Sala Municipal vam tenir el plaer de poder escoltar per primera vegada l'HAVANERA DEL COR SA i un recital perfecte, molt variat i amè.

Moltes gràcies a la Marina i a la Coral de Corçà!

4, 5 i 6 de setembre

Festa Major de Casavells i Matajudaica.

Els pobles estan de festa i com no pot ser d'una altra manera, ho volem celebrar com cal. La inaugurarem el divendres amb un clàssic sopar popular a ritme dels Coi Montgrons.

El dissabte continuem la festa amb el mític campionat de botifarra que es celebra a la pista, la cercavila amb els geganters que es passegen per Matajudaica.

I tenim preparada una sorpresa per als més petits gràcies a la companyia d'animació "El Pot Petit". "El último veneno", "The rock and roll brothers" i DJ Ivanote són els encarregats d'engrescar la nit jove del dissabte.

I, per acabar, conclouem la Festa Major el diumenge amb l'ofici solemne, acompanyats de la Coral de Corçà.

12 i 13 de setembre

Tractokama. Casavells es vesteix de tots colors en forma de tractors disposats a fer les mil i una peripècies, tot ensenyant-nos les seves habilitats. La important aflluència de participants i públic varen fer possible que, un any més, la Traktocama fos tot un èxit. Ho van celebrar fent una arrossada popular a la pista de Casavells.

26 de setembre

Visita guiada a Corçà. Amb les visites guiades volem conèixer el nostre poble dins el marc més cultural del seu nucli antic, d'estructura medieval. El Carrer Major, la Plaça del Rebot i la seva muralla o la Plaça de l'Oli són petits racons que ens recorden que vivim en un poble amb un gran encant.

27 de setembre

Trobada gegantera a Corçà. Com és ja costum i tradició, el diumenge previ a la Festa Major els nostres gegants surten a ballar pels carrers del nostre poble acompanyats dels timbals, les gralles i altres colles de pobles veïns. Tots plegats hem anat fins a la Plaça de l'Ajuntament per inaugurar la nova bandera que el nostre regidor d'esports i ensenyament ens ha presentat.

2 d'octubre

L'escola va de Festa Major amb la Guilla. Com ja fa uns anys, l'Ajuntament de Corçà convida l'escola a veure una actuació de teatre.

Aquest any vam poder gaudir de la Companyia La Guilla Teatre amb l'espec-

dia a dia

tacle "Una carretada de contes". Els nens i nenes de l'escola van sortir ben contents esperant veure què prepararan per a l'any que ve!

3 d'octubre

Presentació del llibre de Rafel Nadal.

El dissabte de la Festa Major, el periodista Rafel Nadal ens acompanya al Centre Cívic per presentar el seu últim llibre *La maledicció dels Palmisano*.

És una llàstima la poca assistència, malgrat això, l'autor de la novel·la ens va fer passar una estona molt agradable.

9 d'octubre

Xerrada de Slodoban Minic. Una trentena de persones omplen el Centre Cívic esperant una xerrada del tot interessant d'Slodoban Minic, actualment refugiat a l'Escala.

Ens explica amb companyia del seu fill i de la seva dona com va viure en primera persona la guerra de Bòsnia, que va dissoldre definitivament l'antiga Iugoslàvia.

13 d'octubre

Acte de suport imputats 9N. El campanar toca dos quarts de vuit del vespre i, mentre comença a refrescar, una trentena de persones recullen amb atenció el manifest que llegeix el nostre regidor més jove de la colla.

Corçà també es vol solidaritzar amb la querrela del passat 9-N i és per això que acabem la trobada cantant plegats l'himne d'Els Segadors.

27 d'octubre

Xerrada a la llar d'infants: escola d'intel·ligència emocional. La llar d'infants presenta davant dels pares i mares dels seus alumnes el projecte "Escola d'Intel·ligència Emocional", un projecte que recull diferents mètodes i eines que permeten treballar les emocions d'una manera més innovadora i eficaç.

6 de novembre

Castanyada. Ho tenim tot a punt. Les torrades cruixen, les xuies i arengades estan a punt per ser emplatats i una norantena de persones revesteixen tot el davant de la Sala, impacients per celebrar plegats la desena castanyada popular organitzada per la colla de marxaires. Sembla que no fa tanta fred com altres anys, però el foc continua fent igual de companyia!

Castanyada a Casavells. Es va fer la castanyada al casinet de Casavells. Sopar popular amb xuies, pinxos, castanyes i panellets, amb l'assistència d'unes 50 persones, que van gaudir d'un temps més propi de la primavera que de la tardor.

Concert Blue Birds al Centre Cívic

Mentre a fora hi ha el caliu i les castanyes, a dins el Centre Cívic és la música la que ens acompanya. La Bel, en Ricard i l'Albert són els tres gironins que ens acompanyen sota el nom de Blue Birds. Amb la seva música rica en percussió, blues i una espurna de rock fan que no puguem parar de fer ballar els peus sota la cadira.

13, 20 i 27 de novembre

Primera Mostra de teatre amateur. "El teatre, igual que la vida, és quasi tan infinitament fascinant com accidental". Arthur Miller ja ho deia i nosaltres ho corroborarem. El teatre ens encanta i és per això que volem que en sigui el protagonista dels últims tres divendres de novembre. "Criatures", "Infideliti" i "El verí del teatre" són les tres obres escollides per fer fer-nos-ho passar d'allò més bé!

15 de novembre

Festa Major de Planils i Cassà de Pelràs.

Amb un bon temps i un sol radiant ens trobem davant l'església de Cassà per celebrar amb una trobada molt joiosa la Festa Major de Planils i Cassà de Pelràs. Fem ballar els gegants, veiem la mainada córrer i amb un ambient immillorable ballem sardanes i fem un pica pica plegats.

Continuarà...

AUTOSERVEI

DARDER-TUBERT, S.L.

c/ Marina, s/n
Tel. 972 63 00 33
17121 **CORÇA**

article

I TROBADA D'ANIMADORS INFANTILS MEMORIOL CANALS

Eva Gasull

Fa dies que intento escriure una història, no sé si de ràbia, de tristesa o d'amor, però després de molts dies ho tinc clar, aquesta és un bella història d'amor.

Temps ençà, a la petita vila de Casavells hi vivia un somiatruites, un jove que li agradava cantar i que tenia el convenciment que la música era una de les armes més poderoses per a la unió de tots els pobles. Era un enamorat de la zona i també de la seva gent. Orgullós, li agradava participar de la vida del poble i sobretot gaudia fent allò que més sabia: cantar, jugar i ballar. Un magnífic dia, va descobrir que el món n'estava ple, de somiatruites. I va pensar que seria molt bonic agrupar-los en aquell indret, compartir les seves músiques per aprendre els uns dels altres, i al mateix temps, permetre que els infants de la contrada se'n poguessin beneficiar. Casavells era un poble afortunat, cada mes de juliol des de feia gairebé 9 anys, els millors somiatruites de Catalunya es trobaven per fer saltar i ballar a ritme de música els més menuts. Aquests estaven agrupats a l'AMAPEI (Associació de Músics Animadors Professionals d'Espectacles Infantils) i aquesta trobada els permetia fer allò que volien, dignificar la seva feina a més de reivindicar el paper dels nens i nenes com a públic de primera.

Un dia, però, terrible per a la història de la humanitat, aquell somiatruites va aprendre a volar i ho va fer lluny, molt lluny, però no sense deixar empremta. Havia omplert molts cors d'amor, de música i de colors! Molts havíem après a somiar.

Els altres somiatruites, no podien deixar de pensar en aquella trobada d'animadors, no podia ser que la màgia d'aquell dia es quedés en un no res, i sense gairebé pensar-s'ho va ser com el 9 de juliol es va celebrar una gran festa infantil a la pista de Casavells i va néixer la I trobada d'animadors infantils MEMORIOL CANALS.

Moltes gràcies, somiatruites, per fer possible aquesta trobada. Gràcies Albert Such, Roger Canals, Jordi Botargues, Ramon Roma, Pep Puigdemont, Jaume Ibars i Jaume Barri.

Moltes gràcies al casal de Parlavà, de Monells, de Corçà, can Pau, voltors, piscina, minuts màgics, aula i Càrites per ser-hi!

I, sobretot, moltes gràcies Oriol per ser-hi ben present!

ARA FA TRENTA ANYS

Carles Pongiluppi

L'any 1985 es va construir el pas soterrani que travessa la carretera. Es va inaugurar el mes de juny. Per tant, aquest any se celebra el trentè aniversari.

És una data que cal recordar ja que era una obra molt desitjada, especialment després que en els últims temps s'havien produït alguns accidents greus. Semblava molt difícil aconseguir-la. L'Ajuntament es veia incapaç d'assumir una obra que d'antuvi es preveia costosa i complexa, ja que afectava la carretera general al seu pas per Corçà, amb tots els inconvenients que això comporta.

Un cop decidit fer-ho realitat, ens vàrem mobilitzar i ens vam adreçar a la Generalitat i a la Diputació de Girona. Val a dir que van estar molt predisposats a ajudar-nos. Tant és així, que els tràmits que tota obra pública requereix, llargs, lents i feixucs –permisos, instàncies, informes previs, repercussió ambiental etc.- en aquesta ocasió es van agilitzar moltíssim. Amb el vistiplau del delegat de la Generalitat a Girona, el Sr. Soy, les obres van començar sota la direcció de l'enginyer d'obres públiques, el Sr. Pluma, i en un termini relativament curt -que ara no puc precisar- van quedar enllestides.

L'obra es va fer bé, com ho demostra el fet que durant aquest temps transcorregut no hi ha hagut cap avaria ni incident, ni tan sols cap inundació, cosa que molta gent temia, fins i tot el propi Ajuntament.

També es va tenir en compte la supressió de les barreres arquitectòniques. La major part de les escales es van substituir per rampes, aspecte que es pot subratllar, ja que aleshores era un tema poc previst.

El cost total de l'obra va ser d'uns 18.000.000 de pessetes, que equivalen a uns 108.000€. L'Ajuntament hi va aportar un milió, un altre van ser donacions voluntàries del poble, cadascuna per un valor de 10.000 pessetes (60€). En una de les sales de l'Ajuntament hi ha emmarcat una mena de pergamí en el qual consten els noms de les persones que hi van col·laborar.

Tinc molt bon record d'aquesta obra, feta entre tots tal com consta en una placa de ceràmica en un frontal del pas. Va representar la supressió d'una barrera molt perillosa que hi havia entre el poble pròpiament dit i el veïnat de Santa Cristina.

Anys més tard, i aquí sí que va caldre molta paciència i molta insistència, es van instal·lar els semàfors i les marquesines del bus, completant la seguretat de la cruïlla. Com a nota anecdòtica diré que Corçà va ser un dels últims pobles, per no dir el darrer de la comarca, en el qual es van instal·lar les esmentades marquesines. Això sí, quan varen arribar –després de ser reiteradament reclamades, en van arribar cinc! I alguna com la que hi ha prop de la rotonda a la carretera de Figueres totalment innecessària i que es mor de sentiment entre matolls i sargantanes prenent el sol.

I' Ajuntament informa

EL NOU AJUNTAMENT

El passat 24 de maig celebràvem les eleccions municipals per constituir el nou ajuntament.

Cens	987	
Vots	479	-48,53%
Abstenció	508	-51,47%
Nuls	15	
En blanc	54	

Amb la incorporació de tres nous regidors, els més joves de la colla, l'actual ajuntament pretén donar continuïtat i esdevenir més fresc, jove i, sobretot, interactiu.

Maria Carme Güell Parnau
Alcaldesa

Josep Mitjà Ferrer
Hisenda, agricultura i ramaderia

Sandra Camón Sánchez
Obres públiques, urbanisme i mobilitat

Josep Peiró Font
Vialitat, activitats econòmiques i relació d'entitats

Jordi Poch Romero
Cultura i processos participatius

Núria Gelabert Ferrarós
Comunicació i noves tecnologies

Íngrid Mir Bardera
Juventut i festes

Conrad Font Verdaguer
Camins, lleres, boscos i medi natural

Sergi Darder Tubert
Esports i ensenyament

Busquem apropar-nos més al ciutadà, conèixer tot allò que necessita i mantenir-lo informat en tot moment dels fets més rellevants que concorren al nostre municipi. Volem treballar la comoditat de viure a gust al nostre poble, intentant fer més agradable la quotidianitat del dia a dia, tant a casa com al carrer.

Aquest ajuntament està compost per un equip variat en edats, coneixements i àrees; i aquest pretén ser el nostre motor de funcionament. Un motor que posi en marxa un engranatge de procés participatiu, estable, eficaç i comunicatiu, per tal d'intentar fer del nostre municipi un lloc encara més agradable per viure.

IBI

L'Impost sobre Béns Immobles de naturalesa urbana és un tribut local que grava el valor cadastral dels immobles urbans d'acord amb el tipus impositiu que cada ajuntament aprova lliurement entre un mínim del 0,40% i un màxim de l'1,10%. En el municipi de Corçà el tipus impositiu està fixat en el 0,65% des de l'exercici del 2008. Aquest percentatge representa el 35,71% de la diferència entre els límits mínim i màxim del tipus impositiu.

El valor cadastral dels immobles, urbans i rústics, es determina a partir d'una ponència de valoració que tramita i aprova la Gerència Territorial del Cadastre, d'acord amb els criteris de valoració fixats per l'Estat i que no poden ser modificats pels ajuntaments.

El valor cadastral serveix de base imposable no només per a l'impost sobre béns immobles sinó també per a l'impost sobre transmissions patrimonials i l'impost sobre successions, cedit a les comunitats autònomes, i també té repercussions en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en d'altres impostos. Per aquest motiu és l'Estat qui fixa els criteris de valoració per a la determinació dels valors cadastrals perquè en definitiva és qui n'obté més ingressos.

Fins a l'exercici del 2013, els valors cadastrals resultants de les ponències de valoració s'anaven actualitzant anualment amb els percentatges que per a tots els municipis fixaven les Lleis de Pressupostos Generals de l'Estat. Només es podien modificar, més enllà d'aquests percentatges, amb la tramitació i aprovació d'una nova ponència de valoració, que necessàriament implicava una revisió cadastral i una modificació a l'alça de tots els valors cadastrals.

Des de l'exercici del 2014, l'Estat fixa anualment en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat uns percentatges d'actualització dels valors cadastrals per als municipis que s'hi vulguin acollir, que varien segons l'any d'aprovació de la seva ponència de valoració. Amb aquest procediment es pretén subsanar la disparitat de valoracions existents entre els municipis sense necessitat de tramitar una nova ponència de valoració, que necessàriament implicaria una revisió cadastral.

En cada municipi s'efectuen revisions cadastrals de forma periòdica d'acord amb els calendaris fixats per la Gerència Territorial del Cadastre segons les seves disponibilitats pressupostàries. Això provoca que cada municipi tingui valors cadastrals diferents, a vegades molt diferents, segons el moment de l'aprovació de la seva ponència de valoració.

La ponència de valoració del municipi de Corçà va ser aprovada l'any 1985 i els valors cadastrals resultants, encara en pessetes, varen entrar en vigor durant l'exercici del

L'Ajuntament informa

1986. La major part dels municipis de la comarca tenen ponències de valoració aprovades després de l'any 2000.

Per posar un exemple, en ponència de valoració del municipi de Corçà es va fixar un valor de repercussió del sòl per al nucli antic de Corçà de 3.030 pessetes/m² edificable, equivalents a 18,21 euros/m² edificable. Amb els increments anuals fixats per la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat resultarà per a l'exercici del 2016 un valor de repercussió del sòl de 51,79 euros/m² edificable.

Si la ponència de valoració del municipi de Corçà hagués estat aprovada durant l'any 2005, el valor de repercussió del sòl per al nucli antic de Corçà s'hauria fixat com a mínim en 330 euros/m² edificable. Amb els percentatges anuals fixats per la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat resultaria per a l'exercici del 2016 un valor de repercussió del sòl per al nucli antic de Corçà de 192,82 euros/m² edificable, gairebé quatre vegades superior als 51,79 euros/m² edificable referits.

L'Ajuntament de Corçà ha evitat fins al moment que la Gerència Territorial del Cadastre inclogui el municipi de Corçà en el calendari de revisions cadastrals perquè s'han mantingut les dades físiques dels immobles actualitzades mitjançant un conveni amb el Consell Comarcal del Baix Empordà. S'han aplicat els percentatges d'actualització fixats anualment des de l'exercici del 2014 per la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat, per evitar que les diferències de valoració amb la major part dels municipis de la comarca siguin tan exagerades.

Per altra part, l'Estat ha impulsat des de fa pocs anys un procés de regularització cadastral a nivell nacional que pretén subsanar errades en les dades físiques dels immobles sempre que impliquin un increment del valor cadastral, sense subsanar les que impliquin un descens, i censar totes les edificacions existents en sòl rústic per poder revisar el cadastre de béns immobles rústics. L'Ajuntament de Corçà ha intentat demorar al màxim l'inici d'aquest procés de regularització i ha deixat ben clar als representants de l'empresa contractada per la Gerència Territorial del Cadastre que la col·laboració municipal en aquest procés seria en tot cas la mínima que la llei exigeix.

NOU SERVEI PER A LES FAMÍLIES

Des del passat mes de setembre un grup de 10 persones i les seves famílies poden gaudir d'un taller d'estimulació cognitiva i detecció de necessitats al municipi de Corçà, gràcies al conveni de col·laboració que ha establert l'Ajuntament amb el centre Tangram adults de la Bisbal.

El servei el donen la infermera Marta Santamaria i la neuropsicòloga Anna Motger, amb l'objectiu d'augmentar la qualitat de vida de persones que es troben en situació de fragilitat i la de les seves famílies, a conseqüència d'una malaltia neurodegenerativa o de dany cerebral adquirit. El taller posa l'enfocament en la persona, en les seves capacitats i en com preservar-les. També en la persona que desenvolupa el rol de cuidador principal, entenent que quan ens trobem davant d'algú amb dependència, la situació personal i familiar canvia, la qual cosa requereix un procés d'acceptació i adaptació. Amb el pretext d'acompanyar en aquest procés, el grup es troba cada dimarts a l'espai del Punt de Trobada. L'Anna desenvolupa la intervenció cognitiva (estimulació, memòria, atenció, etc.) a partir d'un programa prèviament dissenyat per cada individu en funció de les seves característiques. Al mateix temps, la Marta, fa un seguiment en la satisfacció de les necessitats de la persona i el cuidador principal per garantir un suport continuat i adap-

tat a les circumstàncies canviants del seu dia a dia. Cada últim dimarts de mes, la Marta i l'Anna fan atenció directa al grup juntament amb els cuidadors principals, per entendre què és la malaltia, com evoluciona, quines necessitats es generen a cadascun i com afrontar la situació sense oblidar-se a un mateix.

L'Ajuntament posa aquest servei a l'abast de totes les famílies del municipi assumint tot el cost.

SERVEI DE CORREUS

L'Ajuntament de Corçà va presentar diverses queixes als responsables del servei de Correus del nostre municipi. Donat que les queixes continuaven vàrem fer-ho per escrit i tot seguit us adjuntem la resposta per tal que la pugueu valorar.

 GOBIERNO DE ESPAÑA

SUBDELEGACIÓ DEL GOVERN A GIRONA
Juan Manuel Sánchez-Bustamante y de la Herrán
SUBDELEGAT DEL GOVERN

Sr. Maria Carme Güell Parnau
Alcalde President de l'Ajuntament
Pl. de la Vila, 1
17121-Corçà

Benvolguda Alcaldessa,

En relació al seu certificat de l'acord aprovat en el Ple de data 26 de març, on sol·liciten a aquesta Subdelegació del Govern que s'interessi pel problema en el repartiment del correu en aquest municipi, adjuntem resposta que ens ha tramès el Sr. Manel Rey González, Director Territorial de Correus.

"Segons s'ha observat per les Unitats Directives competents, una sèrie de factors aliens a aquesta Societat dificulten puntualment el repartiment a la zona, que es realitza, en termes generals, de forma regular. Això és deu en gran manera al fet que recentment s'ha canviat la numeració dels habitatges del municipi de Corçà i moltes adreces consignades en els enviaments encara no han estat actualitzades pels remitents, circumstància que ocasiona la devolució dels enviaments.

Davant d'aquesta situació, Correos realitzarà una campanya d'informació als veïns mitjançant un mailing en les seves bústies, a fi de traslladar-los la necessitat que comuniquin als seus remitents els canvis produïts en la seva adreça. En aquest context, la col·laboració institucional resultaria, així mateix, un element fonamental per aconseguir els objectius d'eficiència i qualitat en la prestació del servei postal universal.

Pel que fa a les consideracions efectuades per l'esmentada Corporació sobre la rotació de personal, s'assenyala que Correos aposta per una ocupació estable i de qualitat, si bé aquest principi ha de compatibilitzar-se amb l'aplicació de procediments reglats de cobertura de places donat el caràcter públic d'aquesta empresa".

Esperant que la resposta serveixi per resoldre les inquietuds d'aquest municipi. Quedo a la seva disposició per tot allò que pugui ser-li d'utilitat.

Rebi una cordial salutació.

Juan Manuel Sánchez-Bustamante y de la Herrán
Subdelegat del Govern a Girona

Girona, 7 de juliol de 2015

AV 20 DE JUNY 2
17001 GIRONA
TEL 972 069 000
FAX 972 069 180

L'Ajuntament informa

ELS JOVES PARTICIPEN

L'Ajuntament de Corçà cada estiu, i ja en son sis, desenvolupa el projecte de joventut "Anem per Feina" amb la finalitat que joves de catorze i quinze anys coneguin i valorin algunes de les tasques que es duen a terme al municipi.

Enguany hi han participat tres nois i tres noies que han realitzat tasques de jardineria, pintura, suport a la brigada en la neteja del municipi, endreça i ordre a la sala municipal, suport en la revisió de l'escola, servei de recollida de dades, i una de les noies feia suport al Casal d'Estiu com adjunta de monitora en el grup de nens i nenes de P5 i Primer.

Cada setmana, també, la regidora i la tècnica de joventut fan amb els nois i noies la valoració i el seguiment de les tasques i de l'actitud. També inclouen reflexions sobre les vivències.

El resultat d'aquest any ha estat valorat molt positivament tant pel personal de brigada com pels monitors del casal i responsables de l'àrea de Joventut i Festes. Per aquest motiu s'informa favorablement a la proposta de la sortida d'un dia a Port Aventura acompanyats per dues persones del consistori.

L'AJUNTAMENT DE CORÇÀ RECLAMA EL SERVEI D'AMBULÀNCIA 24 HORES A LA BISBAL

A partir del dos de desembre el servei d'ambulància de la Bisbal d'Empordà es redueix 12 hores. D'aquesta manera, de les vuit del vespre fins a les vuit del matí no hi haurà la presència d'aquest servei.

L'Ajuntament de Corçà ha presentat una moció per conservar l'ambulància en horari nocturn.

INSTAL·LACIONS

Bahil

**C. Jaume II, 33 - La Bisbal d'Empordà
C. Montgrí, 2 - Casavells - Corçà**

des de l'escola.

LA GENT GRAN

El dijous 1 d'octubre era un dia molt especial per a tota l'escola, perquè vam celebrar el dia de la gent gran.

Els més petits de l'escola van fer activitats diferents a les dels grans. Els petits van fer jocs a diferents espais del poble de Corçà, van jugar a "Saco" a la plaça del Rebot, van ballar amb el manúbio i escoltar cançons a la plaça del Mur, van saltar a corda a la plaça de l'església i van jugar a "l'anell pitrell" a la plaça del Firal. També van veure una pel·lícula en blanc i negre, al casal.

D'altra banda, els nens més grans van fer una excursió a la Font d'en Lilou.

Abans de marxar de l'escola els tres o quatre avis que van venir es van presentar. Allà hi havia l'àvia de la Berta, l'Àngel, la Rosa i la Dolors. Un cop ja sabíem els seus noms vam començar a caminar fins a la font d'en Lilou. De vegades ens anàvem parant perquè ens feien petites explicacions del que feien ells quan eren petits.

Ens deien que, si es portaven malament a la classe, els picaven amb un regle als dits de la mà o els feien anar fora de la classe.

Quan vam arribar a la font d'en Cuní ens van deixar refrescar i beure aigua si teníem set. Ja quedava poc per arribar a la font. Un cop allà ens van fer unes quantes fotos i després vam poder beure aigua i menjar un tros de pa amb oli i sucre, que ja teníem preparat. Quan ens el vam acabar van tornar tot xino-xano cap a l'escola.

Va ser un dia molt especial!

Pol Oliver, 6è

des de l'escola

LLAR D'INFANTS

S'acaba el primer trimestre, i a La Bòbila hem fet moltíssimes coses.

Una d'elles va ser sortir de la llar, d'excursió, i anar a veure el nostre entorn, passejar pel bosc, buscant elements propis de la tardor. Ens vam equipar amb una bona jaqueta, vam agafar cistells, i bosc endins vam començar a mirar i mirar per trobar fulles, bolets, llavors...

A l'escola ho vam compartir tot, hi vam posar nom, i vam jugar-hi. També vam experimentar amb castanyes, moniats...

A la Llar d'Infants La Bòbila ens agrada molt ajudar-nos els uns als altres, i per això sempre que podem estem tots barrejats. Aprenent conjuntament, responsabilitzant-nos els uns dels altres, i jugant tots junts!

festa de Corça

festa de Casavells i Matajudaica

festa de Cassà de Peiràs i Planils

el català correcte

Les grafies M-N

Les grafies **m** i **n** no presenten cap dificultat quan van davant de vocal (mas, nas); però poden ocasionar alguns problemes ortogràfics quan van davant de consonant. Per tant, és bo recordar les regles següents:

1. S'escriu **m** davant de b, p, m: ombra, campió, immens.

Són excepcions els mots compostos benparlat, enmig i tanmateix.

2. S'escriu **m** davant de f:

- Els compostos amb **circum-** i **amfi-**: amfibi, amfiteatre, circumferència,

- I en els mots: àmfora, èmfasi, pamflet, triomf, samfaina, simfonia...

Però s'escriu **n** davant de f en les paraules que comencen amb els prefixos:

con-: confessar, confitar, conferència...

en-: enfeinat, enfilat, enfocar...

in-: inflar, informe, infermer...

3. S'escriu **n** davant de v: canvi, conveni, enveja...En són excepcions: tramvia, triumvir i derivats.

4. Davant de n s'escriu **m** o **n** segons la pronúncia: alumne, amnistia, columna, solemne, somni, innat, ennegrir, perenne, innecessari...

Cal parar atenció:

- A la grafia de les paraules: comte, impremta, empremta, premsa somriure, somnàmbul, mnemotècnic...

- A la diferència de grafia entre comte (títol nobiliari), conte (rondalla) i compte (càlcul).

Les grafies MPT/MPC

Per raons etimològiques, cal escriure **mpt/mpc** en algunes paraules, encara que la p sigui muda.

1. Moltes paraules acabades en **-sumpte** i en **sumpció**: assumpte, presumpte, assumpció, presumpció...

2. I a les paraules atemptat, compte, exempció, exempt, símptoma, temptació, prompte...

opina i col·labora

Aquest és un espai creat per a tots aquells i aquelles que tinguin ganes de fer-nos arribar un escrit o una opinió. També podeu enviar imatges de les activitats que s'hagin fet.

Tots els temes seran acceptats sempre i quan es sigui respectuós amb els altres.

Feu-nos arribar la vostra opinió a elmercadal@gmail.com o bé al Punt de Trobada.

APOLOGIA DE MESSI

Carles Serra

Durant tot el trajecte que ha estat donant la tabarra. "Avui només s'hi val a guanyar..." li diu sutjant pel retrovisor al seu fill, que seu al seient de darrera del cotxe i mira abstret per la finestra, amb el colze estintolat al vidre entelat i la mà esclafada sobre la boca, reprimint un badall. Quaranta quilòmetres aguantant la cantarella! A saber on deu tenir el cap en aquell moment el vailet... Al seient del costat, la dona no obre boca. Plegada de braços, fixa la mirada prudentment a l'asfalt mullat que el cotxe devora pel seu compte, orfe de comandament. I la nena... bé, la nena fa estona que dorm a la seva cadireta per estalviar-se el discurs. "Manel, mira endavant que encara tindrem un disgust!", li recrimina la dona, sense saber del cert si el retret es refereix a la conducció, o a la incontinença verbal del seu marit. "Deixa'm dona...", arriba tot just a contestar-li. Té el cap en un altre lloc: la tàctica! Porta tota la setmana rumiant la tàctica que permetrà l'equip del seu fill, un Messi en potència, sens dubte, guanyar el partit decisiu per aconseguir el títol de lliga. I, esclar, quaranta quilòmetres, o el que és el mateix, mitja hora, se li fan curts per a tantes disquisicions. "Tu creu-me a mi, fill, no te'n vagis a la banda, que allà no rasques bola... No sé per què aquesta mania del teu entrenador de posar-te d'extrem, quan tothom pot veure que ets un excel·lent mitja punta. Amb arribada i gol "-untualitza-". "Que sí, pare..." se li escapa entre dents al vailet, que ja té un cap com un timbal de sentir brollar aquell torrent desbocat de saviesa futbolística, partit rere partit, durant tota la temporada. Quan arriben al camp de futbol, el pare li treu amatent la bossa del maletè i aprofita per donar-li les últimes instruccions. Perseguint-lo en el seu afany recordatori, trepitja un bassal i s'enfanga les sabates que la dona li acabava d'enllustrar. Un fet irrellevant al que no dedica ni un moment del seu temps, absorbit com està per les darreres recomanacions que afluïren al seu cap obses-

siu. El pobre nen, ha anat adquirint una maduresa impròpia de la seva edat, motivada per alguna mena d'instint d'autoprotecció, i pensa que, als seus tendres vuit anys, no mereix tanta pressió. Per això es fa fonedís rere la porta del vestuari sense ni tan sols girar-se. Segurament no ha sentit tampoc els desitjos de sort del seu progenitor. Té les orelles bloquejades.

El pare del futur crack recobra en aquell moment el pols de la realitat, i girant-se neguitós, cerca entre el públic que comença a omplir tímidament la graderia, la resta de la seva família. Fa fred i la seva dona s'ha entretingut breument cordant-li l'abric a la filla de curta edat, que amb ulls curiosos mira il·lusionada uns nens no gaire més grans que ella, com s'escarrassen rere una pilota tan gran com ells, en un camp que els sembla d'una vastedad siberiana. El pare regira les butxaques de la seva caçadora de cuir, cercant nerviós una cigarreta per endur-se a la boca. Ha vist venir la resta de pares del seu equip i els espera somrient, amb la mà a la butxaca i una columna de fum expel·lida amb fruïció. No s'ha aturat a rumiar mai per què la seva família és sempre la primera en arribar. Potser és tracta tan sols d'aquella ànsia gloriosa de victòria, que als altres pares no sembla, aparentment, preocupar tant. La comitiva arriba a la seva alçada formant dos grups compactes. El de davant integrat pels pares, la majoria dels quals tan entesos com ell en futbol, tot i que mai va arribar a jugar-hi -les ulleres i la maleïda miopia que l'afecta des de petit, ja se sap... i que sortosament sembla no haver heretat el seu fill-. Deu metres enrere, una quinzena de mares i germans xerren despreocupadament. En Manel no arriba a entendre aquella indiferència, i més en un partit com el d'avui, on sembla que s'hi juguen la vida. D'entre els barons, n'hi ha un que resta taciturn a mitges aigües entre el gruix de futbolers i la resta de les respectives famílies. És el pare d'en Narcís. Sí, en

premi literari

Narcís, aquella toia que amb prou feines arriba a colpejar la pilota i que en Manel, obviant que tan sols té vuit anys, té ficat entre cella i cella. Com pot ser que un trencabotes de tal calibre comparteixi terreny de joc amb el seu crack? És inaudit, pensa rosegant-se per dintre seu. Mai ha tingut una bona relació amb el seu pare. De fet, gairebé no n'ha tingut. I amb el nen, ni en parlem. El fa culpable de tots els mals de l'equip. Incapaç d'entendre que allò no és més que un joc i que el vailet té tant de dret com el seu a practicar esport, el critica sense embuts, procurant això sí, no fer-ho davant dels seus pares. Una cosa és el que es pensa i l'altra l'educació. Faltaria més. D'altra banda, tampoc no li interessa encendre un conflicte a l'equip ara que tenen el campionat a l'abast. I així, manté una postura neutra quan són tots junts a la graderia. Al pare del desafortunat jugador, a qui l'entrenador, que no és ximple, col·loca sempre al davant, per estalviar-se disgustos defensius, tampoc li falta cap bull, i conscient de les limitacions del seu plançó, prefereix mantenir-se a una distància prudencial dels altres. Deu ser perquè més d'un cop li han xiulat les orelles, i no pas poques vegades, ja que la pobra criatura no marcaria ni un gol ni havent anat el porter a fer les seves necessitats. A mitja part dels partits, quan la prudencial distància augmenta amb les concebudes visites al bar de l'estadi, en Manel aprofita per engegar discretament la seva maquinària propagandística. Que si aquest vailet no serveix, que si és una rèmora per a l'equip, que si avui no hauria de jugar... en fi, la xerrameca de cada dia. Però avui multiplicada per quatre. L'ocasió bé s'ho val. "Si té prou seny per no treure avui en Narcís, encara els fotrem un disgust a aquests. El campionat no se'ns pot escapar!", pontifica deixant entreveure, de passada, que amb un altre davanter centre el seu fill brilla com l'estrella rutilant que és. En un aspecte sí que té raó. El rival d'avui no és un rival qualsevol. Són els tercers classificats i sens dubte un os dur de rosegat. Caldrà picar pedra si volen guanyar-los, ja que a mitja part el marcador encara no s'ha mogut. Un fet que a en Manel el sobta, acostumat com

està de veure el seu fill inflar-se de gols. El pare del futur Messi es neguiteja a la grada. Ha esborrat mentalment la seva dona i filla des de fa estona, massa ocupat menjant-se les ungles i posant en entredit la capacitat tàctica d'aquell jove entrenador que porta a terme la seva sacrificada tasca sense veure un "duro". "Passeu-li la pilota al meu Jaume, cony!", s'esvera, desconexor del ridícul a què es sotmet i de les mirades recriminatòries de la resta de pares. Falten deu minuts per al final i el crack ha estat incapaç de perforar la porteria contrària. "És que no rep joc... que no ho veu aquell tarambana que desaprofita tot el seu potencial, posant-lo a la banda?" De mica en mica, la màscara li va caient a trossos i apareix la fera que duu a dins seu. I llavors es produeix la debacle. Digueu-li infortuni, digueu-li destí. El crack del present, el futur hereu de Messi, rep una forta trompada per part d'un jugador rival. En Manel s'aixeca de la cadira i es posa les mans al cap, blanc com la cera. És la fi. Adéu campionat i adéu glòria. A la banqueta, un jove entrenador mou fils amb celeritat i sense dubtar per posar remei a la situació. Crida en Narcís. No semblava un partit gaire d'acord amb les seves característiques. El d'avui, però la fatalitat ho ha volgut així. El nen, amb cara de sorpresa es desprèn del xandall i deixa veure el seu rabassut cos, embotit en una samarreta que mostra un número distorsionat pels seus sacsons. Una solució d'urgència per solucionar l'imprevist. Sembla clar que no poden jugar amb deu, havent-hi algú per a substituir la figura de l'equip. En Manel es desespera, i des de dalt de la grada crida el seu fill fent altaveu amb les dues mans: "Segueix, Jaume! Només falten deu minuts..." Al seu voltant, ningú diu res. N'estan més que tips d'ell i de la seva malaltissa obsessió tot i reconèixer-li, internament, un punt de raó. Però el nen no pot continuar. Ja només cal encomanar-se a la providència. "I què se suposa que hi farà, aquest?", barboteja en Manel buscant la complicitat dels altres pares, que se'l miren atònits.

El partit segueix el seu curs, ja sense la seva "estrella". Certament igualat i entre-

tingut, però per en Manel, ja fa estona que ha perdut tot interès. El mateix que la lliga que tant anhelava. Però llavors succeeix quelcom extraordinari. L'Abel, un extrem escorredís a qui en Manel relativitza, atès que pot eclipsar el seu fill, s'escapa amb habilitat del seu marcador i aconsegueix de centrar una pilota enverinada a l'àrea, poblada com mai de jugadors del seu equip, que s'han llançat a la desesperada cercant el gol que val un partit i una lliga. El porter rival, un marrec que amb prou feines aixeca un pam de terra, però que avui els està amargant la tarda, s'estira com un xiclet per rebutjar la pilota, però la genètica li juga una mala passada i ho aconsegueix a mitges, deixant la pilota morta a un metre de la ratlla de gol. I allà hi és ell. En Narcís. Habilitat en la seva posició per un defensa que es troba guar-

dant el primer pal. Tota la porteria per a ell, i a un metre de la glòria. Estira la seva pesada cama i amb la punta de la bota introdueix l'esfèrica al marc rival. Ni un coix l'hauria fallada, però havia de ser ell. Un sector de la graderia esclata en un crit triomfal. Quinze pares i mares, i una munió de germans, avis, tiets i família, tots, cridant a l'uníson un gol que estava reservat per al crack. Un munt de veus eufòriques entre les quals, n'ha quedat una de muda. Muda d'estupor? De penediment o de vergonya?, es pregunta tothom. Doncs, no i sí. Muda bàsicament de veure el seu propi fill, saltant al camp amb la cama ranquejant per abraçar-se amb en Narcís. Potser el seu fill no serà en Messi, qui sap, potser sí. Però el que és indubtable és que, amb vuit anys, ja ha triomfat com a persona...

REFLEXIÓ

Jordi Fontanals

NO SÉ...

A l'octubre he passat uns quants dies de vacances a Colòmbia. No és ni de bon tros el país més pobre de sud-americana, però déu n'hi do. I més que pobre és que hi ha molts contrastos amb la situació econòmica dels seus habitants. He visitat diversos llocs: la capital, Bogotà, ciutats mitjanes, poblets, selva...

Vaig viure una situació que encara ara em va venint de forma recurrent al cap. Va ser una nit a Cartagena de Indias, una ciutat turística d'una zona turística. Té un centre històric amb una ciutat emmurallada, i un castell construït pels espanyols per defensar-se dels anglesos que els volien robar l'or que ells, els espanyols, prèviament havien decidit administrar a favor seu (utilitzo aquest eufemisme per evitar accions del TC, p.ex.), portant-te'l des de Perú.

Com deia, a Cartagena, amb la meva parella i el matrimoni amfitrió que ens havia aollit al seu país, havíem sopat i estàvem buscant un lloc per prendre un mojito. No en localitzàvem cap i el meu amic va decidir preguntar-li a una persona que estava traient una bossa d'escombraries d'un restaurant, on podríem trobar el local apropiat. En el mateix moment que l'empleat deixava la bossa a terra per contestar a la pregunta, un jove d'uns 30 anys va obrir-la i va començar a remenar i a treure algunes restes de menjar.

No sé si el que vaig fer va ser el correcte. No sé si podia fer una altra cosa. No sé si havia de fer una altra cosa. El cas és que vaig mirar cap a un altre costat. Nosaltres preguntant on fer un innecessari mojito, mentre ell necessitava menjar.

entrevista

VALEN

Cristina Juanola

Aquesta vegada he tingut una agradable xerrada amb en Valeriano Pérez Reyes, conegut al poble per en "Valen". És nat a Badajoz. Quan tenia 10 anys va venir a viure a Santa Coloma per motius familiars de salut. Va estar uns anys intern en un col·legi de Teià. A Santa Coloma hi va viure uns anys amb la seva senyora i els fills. En Valen, que treballava en una empresa anomenada "Esteve Química", va ser traslladat a treballar a Celrà en una sucursal de la seva empresa. L'any 1983 va arribar a Corçà i hi va establir la seva residència actual. Ara està jubilat, però no per això aturat de participar i treballar per al poble. És el president del "Club de Petanca de Corçà".

Com et vares aficionar a la petanca?

Tenia un amic a Barcelona que hi jugava. Un dia que em va venir a visitar a Corçà portava tot l'equip i me'n va ensenyar. També recordo amb afecte que quan treballava a Celrà vaig organitzar un torneig de petanca amb els companys. Solíem fer-lo un dissabte amb esmorzar inclòs. El vam fer durant trenta anys. Érem gent de Girona, Celrà i Corçà.

Quants anys fa que existiu com a Club?

Els nostres inicis daten de l'any 1985. Érem una colla d'amics que ens trobàvem per passar una estona i gaudir d'un joc. El nostre punt de trobada era a la Plaça Major. Recordo que també jugava amb nosaltres l'Ernest Carbonell, l'Enric Mitjà, entre d'altres. Ens reuníem els dissabtes i diumenges i també jugàvem amb gent d'altres pobles. Els primers vam fer amistat amb gent de Jafre. Organitzàvem tornejos per a la festa dels dos pobles.

L'actual pista que teniu quan es va construir?

Un dia ens vam adreçar al senyor Carles Pongiluppi, que era el batlle en aquell

moment i li vam demanar si hi havia algun terreny per a poder fer-hi unes pistes. L'any 1986 l'Àngel Hereu, per encàrrec de l'Ajuntament va fer 5 pistes tancades i tot. Les vam inaugurar l'any 1988. Al cap d'uns anys, el 2000, vam fer la sisena pista. Aquesta vegada, l'Ajuntament ens va cedir el material i nosaltres hi vam posar la mà d'obra. També hi tenim uns lavabos, un porxo i una barbacoa. El manteniment ens el fem nosaltres, com ara arreglar aixetes deteriorades, canviar fluorescents i tenir cura dels locals. L'Ajuntament ens manté net els arbres, la gespa i enguany ens han reparat uns desperfectes que tenia el local.

Quants sou en el grup i quins són els vostres objectius?

Som una vintena de persones. Tots treballem i col·laborem en tots els actes que fem. No som un grup federat i el nostre objectiu és passar-ho bé. I sobretot mantenir en bon estat les instal·lacions.

Organitzeu Campionats?

Fem dos campionats a l'any: un per Santa Cristina el mes de juliol i un altre per la festa major el mes d'octubre. Els financem amb les quotes que paguen cada equip.

També organitzem una lliga de "dobles mixta" (és a dir, de parelles formades per dona i home). Generalment són matrimonis, o bé avis amb néts.

La lliga dura des del març fins a juliol i ens trobem cada quinze dies, els dissabtes a la tarda amb un berenar inclòs. Amb la quota que paga cada parella per jugar la lliga comprem els premis. El nostre lema és que tothom tingui el mateix premi, tant el primer

com l'últim. Això és bo perquè fa que no hi hagi tanta rivalitat. L'últim dia es juga al matí i després, com a cloenda, dinem tots en un restaurant. Enguany hem tingut 28 equips i vam fer el dinar al restaurant Mas Pastor de Corçà.

Prepareu d'altres esdeveniments durant l'any?

Sí. Intentem organitzar quatre actes relacionats amb la nostra cultura i els repartim durant diverses èpoques de l'any. Al febrer fem una calçotada, a l'abril fideus, al juliol una arrossada i a l'octubre una cargolada. Intentem fer un calendari de les activitats anuals i el portem a l'Ajuntament. Ho fem a les nostres instal·lacions amb taules que nosaltres tenim i amb cadires cedides per l'Ajuntament. Són actes oberts al poble i a gent d'altres pobles amb qui juguem a petanca.

Teniu escoleta de mainada o jovent?

No. Havíem tingut mainada el mes de juliol. Però només venien a l'estiu. Com a grup estem oberts a tothom i fins i tot deixem les claus per quan hi vulguin venir.

Estic molt orgullós del grup que som perquè tothom col·labora en la mesura que pot, tant les dones com els homes.

les entitats parlen...

GRUP DE DONES

Pepita Arpa

Molta gent o quasi bé tota la gent de Corçà coneix o li sona que al poble tenim una colla de dones a qui els agrada molt tot el que està relacionat amb el teatre.

Som unes 25 dones, unes els agrada més actuar, altres prefereixen ajudar en el tema de vestuari, decoració, preparació dels detalls que fem a qui assisteix a la Festa de la Dona, ambientació i molts altres aspectes que es presenten d'imprevist. Juntes ens complementem i ho passem d'allò més bé. Ara ja fa dos anys que col·laborem amb la Fira i també treballem per a la Marató.

Hem de començar per dir que l'ànima d'aquest grup va ser la nostra enyorada directora Dolors Tubert. Sense ella no s'hauria portat a terme. Ella va posar la primera pedra. Va fer créixer en nosaltres l'afició i el valor per acceptar el personatge que ens assignava a cada una un cop triada l'obra.

Moltes vegades, al llegir-lo no ens creïem capaces de fer-lo, però ella ens donava la confiança necessària per intentar sortir-nos-en el millor possible. GRÀCIES senyoreta per fer-nos créixer.

Aquest proper 8 de març de 2016 serà el primer dia de la Dona que "marxarem" soles, però no soles eh?.. perquè la seva filla Lúcia que ja hi estava molt implicada ha agafat les regnes per tirar-ho endavant. O sigui que estem a las seves mans i creieu-me que són unes bones mans. La Lúcia viu lluny i té serioses obligacions. També és un desafiament per a ella, que totes valorem molt. Per la nostra part hi posarem tot l'esforç que sigui necessari setmana rere setmana per facilitar-li la tasca i anar avançant. També comptem amb l'ajuda de la Judit Mir, que últimament s'ha incorporat al grup. És una bona actriu i a més porta els assajos i ens té controlades quan la Lúcia no pot ser-hi. Com podeu veure tot va com una seda.

Ara que parlem de seda, m'han preguntat si amb tantes dones no s'ha provocat mai un incendi o una explosió. Doncs NO, mai hem tingut necessitat d'apagar foc. Estem molt compenetrades i som bones amigues. Si alguna mana, les altres creuen... perquè algú ha de manar una mica, no?

Jo crec que té més mèrit manar que obeir.

Al llarg d'aquest anys hem representat unes dotze obres, algunes de molt sonades i que han agradat molt a tothom. Hem fet dues representacions a Palafrugell per l'esclerosi i al Mundial de la Bisbal en benefici de l'Oncolliga. Hem anat a Parlavà i a Sant Sadurn de Festa Major. Tots han quedat molt contents, i nosaltres també de poder ajudar perquè això sí que s'ha de dir... només som amateurs.

De les dones que vénen a celebrar a Corçà el dia de la Dona, en tenim unes que són fans incondicionals i fidels. Ara ja comencen a preguntar què tenim entre mans per al 2016. No podem decebre-les de cap manera, hem de posar-hi tot el que es mereixen.

Sabeu què ens falta? Noies joves que vulguin implicar-se en una cosa tan maca com és el que estem fent. Tampoc és tan difícil. Només és qüestió de proposar-s'ho. De debò que si sabéssiu com ens ho passem alguna s'hi afegiria. Aquests últims dos anys en tenim tres de noves i estan contentes. A veure si ho aconseguim.

Fins ben aviat.

PUNT DE TROBADA

Volem dedicar aquestes línies a la nostra companya i amiga Anna, que ens va deixar el passat 23 d'octubre. La notícia de la seva mort ens va deixar ben glaçades, ja que encara no feia ni un mes que havíem estat totes juntes de celebració. Qui podia pensar que seria l'últim cop que gaudiríem de la seva companyia? Ella sempre tan guapa, riallera, participativa i agraïda. Era una dona feliç. Ens sentim molt afortunades d'haver-te conegut, sempre estaràs amb nosaltres

CORAL

Havaneres i més

Moisès Puig

PRESENTACIÓ

Aquesta havanera dedicada al poble de Corçà va ser estrenada el dissabte 8 d'agost d'enguany per la Coral de Corçà, dins la segona edició "Havaneres a la Fresca". Aquest dia al vespre hi havia programat un recital d'havaneres a la Plaça del Rebot, però a causa de la pluja es va traslladar a la Sala Municipal. Allà res va impedir cantar cançons de platges encalmades o del mar esvalotat, acompanyats d'un bon cremat i un públic que s'ho va passar bé.

L' HAVANERA

Tornant al tema que ens ocupa feia temps que la nostra directora, la Marina Pagès, portava de cap fer una havanera dedicada a Corçà, esmentant els llocs emblemàtics dels pobles del municipi. Ho va comentar, se li va donar confiança i creiem que li ha sortit una peça rodona. És tot un regal per als pobles del municipi de Corçà i l'Ajuntament.

L'HOMENATGE

A la mitja part se li va fer un senzill homenatge sorpresa, no solament per l'havanera sinó per l'esforç setmanal de tots els anys. Gràcies a ella, fent sonar la Coral, ha sabut donar vida i ànima a les cançons, i ens ha ajudat molt perquè nosaltres posem la nota al seu lloc.

Tot seguit, la nostra alcaldessa, Carme Güell i la Coral van fer-li el lliurament d'una figura batejada com a "LA MARINA XICA" i va correspondre amb l'entrega d'un quadre-diploma on hi ha la lletra i partitura de l'havanera, dedicada a tot el consistori així com a totes les persones dels pobles del municipi. Com que la cantada va començar amb mal temps i molta gent no va poder venir i escoltar el que se li va dir, aquí en teniu un recull:

L'HAVANERA DEL COR SA

1a. ESTROFA

- Homes:** No tenim barca ni port,
no tenim ni mar ni veles,
Dones: però tenim camps i paratges,
un campanar i unes places.
Tots (una veu): I perquè no hi falti gresca,
la coral canta a les festes,
Tots (dues veus): d'havaneres i cançons,
emplenem tots els racons.

TORNADA

- Dones:** Ja són molts anys
Homes: (ja són molts anys).
Dones: arrelats aquí a Corçà,
Homes: (aquí a Corçà)
Dones: Matajudaica, Casavells
i Cassà de Pelràs.
Homes: (de Pelràs).

2a. ESTROFA

- Tots (una veu):** I les ermites de Sant Sebastià
i Santa Cristina,
Dones: el Puig Rodó,
Homes: el Rodonell,
Tots: i el Passeig del Mercadal.
Homes: Els grallers i els geganters,
ja fan gresca pels carrers.
Dones: I les dones de Corçà,
ens faran un bon dinar.
Tots (una veu): Ja van a ballar a la sala,
fan teatre i acudits.
Tots (dues veus): Els homes amb la petanca,
un cafè i un bon vi.

TORNADA

- Dones:** Ja són molts anys
Homes: (ja són molts anys).
Dones: Arrelats aquí a Corçà.
Homes: (aquí a Corçà)
Dones: Matajudaica, Casavells
i Cassà de Pelràs.
Homes: (de Pelràs).
Tots (una veu): I les ermites de Sant Sebastià
i Santa Cristina,
Dones: el Puig Rodó,
Homes: el Rodonell,
Tots: i el Passeig del Mercadal.

3a. ESTROFA

- Tots (una veu):** I a la plaça del Rebot,
quan ve el temps de la calor,
preparem un bon cremat
que ve sempre de bon grat.
Homes: No tenim barca ni port,
Dones: però no ens fa falta per cantar,
Tots (dues veus): amb goig i amb alegria
l'Havanera del Cor Sa.
Amb goig i amb alegria
l'Havanera de Corçà!

Marina Pagès, 7 maig 2015.

les entitats parlen...

Mira Marina, això no vol ser res més que un senzill acte de reconeixement cap a la teva persona i a la feina i esforç que ens dediques. També t'ho podríem haver dit allà on assagem però no tindria cap gràcia; és bo que la gent ho sàpiga. Nosaltres (vull dir tots) creiem que la història de la coral d'aquests últims anys s'hauria escrit o recordat de manera molt diferent sense la teva presència.

Has aconseguit modernitat, que les cançons escollides amb petits arranjaments i floritures que hi fas brillin i facin més festa. Aquesta és la nostra manera de veure-ho.

En aquesta havanera escrita i dedicada al poble de Corçà veureu que no s'ha deixat detall (segur que us agradarà). La Marina també té altres cançons publicades que mereixen una atenció. Us les recomano.

La Marina no és de Corçà, però hi va viure una temporada. La qüestió és que hi està identificada, se li nota, hi té amistats, i per nosaltres ve cada setmana les vegades que fan falta.

Penseu que dirigir tota aquesta mainada no és fàcil, també ens esvalotem, un mira enlaire, l'altre parla amb el del costat, fem xivarri, alguns cridem massa. No obstant això, s'ho pensa abans de corregir-nos i no ridiculitza a ningú. Voldria dir amb modèstia que nosaltres tenim unes limitacions i arribem on podem, per això, amb l'esforç i la voluntat de tots hem arribat als 29 anys d'existència ininterrompuda. Gràcies a ella, als directors que hem tingut, a les persones que esteu aquí assegudes que heu passat per l'entitat i sobretot vosaltres que teniu la bona voluntat de venir a escoltar-nos.

Que acabeu de passar una bona estona i gràcies.

Moisès Puig, Coral de Corçà

sabíeu que...

- ✓ Ja fa uns dies, caminant pels voltants de Casavells, a l'anomenat Puig d'en Serra m'hi vaig endinsar per mirar si trobava algun bolet. Com que ara és el temps! Si hi hagués anat en cotxe hauria tornat carregada al màxim, però de runa, de sabates esportives, de llaunes i pots de vidre. Fins i tots dos vàters. Vaja que de bolets ni un, però d'escombraries un munt! I això que hi ha una deixalleria per portar-hi totes aquestes coses. Però com sempre, el poc civisme d'alguns fa que hàgim de trobar-nos en situacions tan nefastes com aquestes.
- ✓ Us enviarem un correu amb la programació cultural si ens feu arribar el vostre e-mail?
- ✓ Per què els arbres del costat de la rotonda els costa tant créixer? Quan es va arranjar la carretera no es va retirar l'asfaltat!
- ✓ Al facebook podeu estar al dia de tot el que passa al poble seguint "Corçà informa"?
- ✓ El restaurant Bo.Tic de l'Albert Sastre gener d'aquí Corçà continua tenint la seva estrella Michelin, després de les adjudicacions d'aquest passat novembre, la qual cosa ens alegra a tots. Hi ha rumors d'un trasllat dintre del casc del poble.
- ✓ El dia 29 d'octubre molts ciutadans de la vila varen ser despertats per un sisme originat al golf de Roses, de 4,3 graus de magnitud de l'escala de Richter? Es va detectar a molts pobles del Baix i Alt Empordà, Gironès i algunes poblacions de la demarcació de Barcelona, i va tenir com a mínim cinc rèpliques menors, amb l'epicentre a 9 km de profunditat. El passat dia 20 es va produir un altre sisme de magnitud 2,7 a les 5h 50, al mateix golf de Roses que també fou captat per alguns corçanencs; aquest terratrèmol es produí dos dies després d'un tercer a la Cerdanya d'intensitat de 3 graus.
- ✓ Aquest any han començat a P3 a l'escola el Rodonell 16 nens i 2 nenes, les nenes són de Casavells... què ha passat a la cigonya?
- ✓ A partir del ressò de la pel·lícula "8 apellidos catalanes" filmada en bona part a Monells algun turista curiós volta pel poble preguntant on és la plaça del rodatge?
- ✓ El nou farmacèutic és en Carles Comas, llicenciat per l'Universitat de Barcelona al 1999, que viu a Quart i és pare de dues nenes. Que es troba molt a gust en el treball de la seva farmàcia gràcies a l'acolliment que ha trobat dels corçanencs i que pensa estar aquí molts anys. Li agrada passejar i molts migdies el podeu trobar caminant pels corriols que envolten Corçà.

MAS NEGRE CB
C/ major s/n
E-17121 Corçà (GIRONA)
Tel. 972 630 589
info@salvimir.com
www.salvimir.com

receptes

CODONY AL FORN AMB GELAT DE VAINILLA I CANYELLA

INGREDIENTS: 4 codonys petits
Gelat de vainilla
Oli d'oliva
Sucre
Canyella
Garnatxa de l'Empordà

Obrirem els codonys per la meitat i en traurem el cor.

Els untarem amb oli d'oliva, els espolsarem amb la canyella per sobre i hi posarem força sucre (emplenarem el forat del cor i per damunt del tall).

Escalfarem el forn a 100 graus i després posarem els codonys amb una safata durant 1 hora. A mitja cocció hi tirarem un raig de garnatxa per sobre de tots.

Un cop els tinguem a punt ja els podem servir. És important que siguin calents per poder apreciar el meravellós contrast del codony amb el gelat.

TRUITA DE BOTIFARRA DOLÇA

INGREDIENTS: Una botifarra dolça mig seca, un ou, oli, sal i pebre.

Tallarem la botifarra a rodelles i les posarem en una paella amb un xic d'oli. Mentrestant batrem un ou i el salpebrarem. Quan les rodelles estiguin cuites d'un costat les girarem i tot seguit hi abocarem l'ou, girarem la truita i quan estigui cuita... el plat cap a taula. Bon profit.

Aquesta truita és més bona si és prima. És molt bona la barreja del dolç de la botifarra amb la sal i el pebre de l'ou.

És un menjar dels d'abans.

Horitzontals.

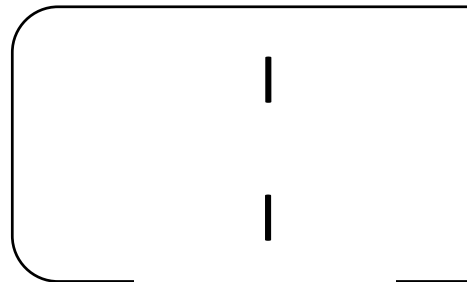
1. Lloc de Casavells on hi ha una cova d'erosió de forma arrodonida (Article i paraula). **2.** Alabar, elogiar, exaltar. D'orient, àpat del migdia. **3.** Ajuntar. Sabor desagradable. **4.** Camp plantat de cebes. Nota musical buida. Mil romans. **5.** Al revés, afirmació. Ens expliquen els caminaires que les monges d'aquest indret es van instal·lar al segle XIII a la capella de Sant Joan de l'Erm. **6.** Vocal. Fa avançar la barca. De l'est llista de persones que constitueixen un grup de mariners. **7.** Indret de refugi a la costa. D'orient ve un color babau. **8.** Ocell daurat. Part inferior de l'obertura d'una porta. **9.** Acció de guiar, de dirigir. Vocal d'Esteve. **10.** Màquines, eines emprades per a efectuar el fresatge.

Solució als Jeroglífics : Jeroglífic 3 : IU ; Jeroglífic 4 : Un C

JEROGLÍFICS ROMANS

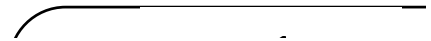
JEROGLÍFIC 3

Com es diu aquest noi ?

JEROGLÍFIC 4

Què ha comprat ?

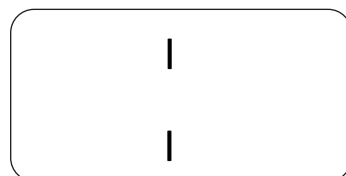

Verticals. 1. Diada de festa a Casavells. Sigles dels voluntaris en prevenció d'incendis en agraïment a la seva tasca. **2.** Habitants d'un poble de la Catalunya Nord. Pell de bestiar gros. **3.** Puja de baix tot allò que es viu. Déu de l'Antic Egipte. Res de res. **4.** La nostra coral les va cantar i amb molt encert a La Cellera de Ter. **5.** Metall preciós. Des de sota victorejar, aplaudir, elegir. **6.** Pluralitza el que troba. Vocal de Laura. Possessiu femení o símbol químic. Pugen 601 romans uniformats. **7.** El mosquit que no volen veure ni a Matajudaica ni a Planils. Aquell partit que no ha tret res en el 27-S **8.** Extrem del dental on va ficada la rella. **9.** Cap a baix locució conjuntiva que denota equivalència, cap amunt fan companyia els uis. Nom femení familiar. Punt cardinal. **10.** En homenatge a una companya que ens ha deixat. Roques calcàries que es fan servir per a la construcció i per a l'escultura.

JEROGLÍFICS ROMANS

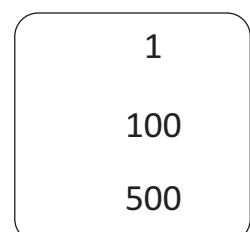
JEROGLÍFIC 3

Com es diu aquest noi?

JEROGLÍFIC 4

Què ha comprat?

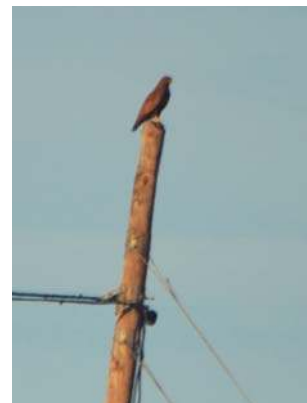

tastets

Corçà a vista d'ocell Les aus rapinyaires

Albert González Roig

"Després de tot el matí tancats a casa, ens van venir ganes d'estirar les cames. Així que ens vàrem treure la mandra de sobre, vàrem despertar la Lula de la seva migdiada (la nostra gossa) i sense presses ens vam encaminar fins al Pla de Belleses. És el més de novembre, i davant nostre se'ns presenta un bonic paisatge amb el Montgrí al fons, i tot pintat amb els colors saturats de la llum del sol d'aquesta època de l'any. A una banda del camí hi ha plantats els pals de fusta que suporten el cable de telèfon. A uns metres més endavant, i a sobre d'un d'aquests pals, altra vegada veiem aquesta silueta immòbil que guaita atenta les nostres passes. De cop, quan sembla que ja som massa a prop, fa un salt i desplega unes grans ales. Suaument creua l'espai aturant-se en un arbre, aquest cop una mica més lluny..."

Aligot comú aturat en un pal de telèfon entre Corçà i Casavells, a tocar la carretera.

Segur que molts de vosaltres també us hi heu fixat. Estem parlant d'aquests ocells de mida mitjana-gran que sovint veiem aturats enmig dels camps o bé ens els pals de llum i telèfon.

Una de les virtuts del municipi de Corçà és la riquesa del seu entorn, del seu paisatge format per clapes de bosc, rius i una plana principalment agrícola. A banda del valor dels seus conreus i de ser un important espai d'oci per al poble, és també (i aquí es on volia anar a parar) un important ecosistema, que amb tots els seus elements (incloent-hi les cases, i les persones) guarda una gran varietat de fauna. Dins d'aquesta fauna hi ha les aus rapinyaires.

Quan parlem d'aus rapinyaires ens estem referint a espècies com l'aligot comú (*Buteo buteo*), el xoriguer (*Falco tinnunculus*), l'esperver (*Accipiter nisus*), l'astor (*Accipiter gentilis*), el milà negre (*Milvus migrans*), l'àliga marcenca (*Circaetus gallicus*), l'òliba (*Tyto alba*), el mussol comú (*Athene noctua*), el xot (*Otus scops*) i el gamarús (*Strix aluco*). Són ocells que s'alimenten d'altres animals com poden ser petits ocells, ratolins, serps, llan-gardaixos, granotes, rat-penats, altres petits mamífers i també d'insectes grans i cucs.

Esparver (*Accipiter nisus*)

Poden ser de costums diürnes (cacen de dia) o bé de nocturnes (cacen de nit). Als rapinyaires diürns, al Baix Empordà, també se'ls anomena "miloca". És comú en tots una gran agudesa visual que els permet tenir èxit en les seves caceres diàries, un bec punxegut i urpes fortes i esmolades. Tenen també un vol ràpid i àgil, o fins i tot adaptacions a les plomes per no fer soroll durant el vol, com en el cas dels rapinyaires nocturns.

Molts d'ells s'alimenten a les seves zones de campeig (principalment els camps) per això s'aturen en punts elevats per detectar bé les preses. També cacen fauna urbana com els coloms. La majoria viuen a bosc i de dia surten a alimentar-se a les zones més obertes. D'altres viuen a prop nostre, com l'òliba, que acostuma a tenir els nius en cases i masos abandonats o al campanar del poble.

N'hi ha que viuen tot l'any entre nosaltres, són les que anomenem espècies residents, com poden ser l'aligot comú, l'esperver, l'astor, el xoriguer, el mussol comú, el gamarús

Esparver que ha caçat un colom al carrer Major de Corçà.

o l'òliba (o xibeca). D'altres s'estableixen al voltant nostre només uns mesos l'any, buscant un clima més favorable per a la seva reproducció. Són els ocells estivals o hivernants.

És el cas, per exemple, del xot, el més petit dels rapinyaires nocturns. Segur que el coneixeu prou, perquè es passa tot l'estiu per Corçà, a prop de les cases, xiulant obsessivament tota la nit per veure si troba parella. Els mesos d'abril i maig arriba a la comarca després d'un gran viatge des del continent africà de més de 10.000 kms. Com que allà fa massa calor, ve a passar l'estiu a casa nostra, es reproduïx i entre els mesos d'agost i setembre tota la família torna cap a l'Àfrica a passar-hi l'hivern.

Finalment hi ha espècies que només les veiem migrant, és a dir, de passada. Normalment van de països del nord d'Europa a països africans. És el cas per exemple de l'aligot vesper (*Pernis apivorus*) i de l'àliga calçada (*Aquila pennata*).

Actualment, i per sort, les poblacions d'aquestes espècies s'estan recuperant a poc a poc perquè les lleis les protegeixen, després de patir una forta regressió per la pèrdua del seu hàbitat i per la interacció amb els humans. Són, per tant, aus protegides a tota Europa, algunes d'elles en perill d'extinció.

Les amenaces més importants per a aquestes aus actualment són els atropellaments. A les carreteres hi troben aliment en forma d'animals ferits o morts, com petits ratolins i serps, i sovint s'exposen a ser atropellats o a rebre algun cop que els pot impedir seguir caçant.

Per altra banda, la utilització de pesticides en l'agricultura fa disminuir les poblacions de possibles preses, o bé també pot provocar la intoxicació dels individus.

Les línies elèctriques també representen una greu amenaça pel fet que poden ser electrocutats quan les seves ales entren en contacte amb els cables, rebent una important descàrrega que els provoca cremades greus i molt sovint letals. Per sort, cada vegada les torres elèctriques incorporen nous dissenys que les fan més segures per aquests ocells.

Una altra amenaça, tot i que cada cop va a menys, són els trets que reben per part de caçadors que no respecten la protecció d'aquests animals o bé l'ús de verins. Avui en dia aquestes pràctiques es consideren delictes, amb penes que poden arribar a suposar l'ingrés a presó.

Què hem de fer si ens trobem un d'aquests ocells ferits o malalts, o bé polls/cries que estiguin sols i que corrin algun perill? Com que aquests animals estan protegits, podem trucar al telèfon d'emergències 112 i ens posaran en contacte amb els Agents Rurals, o bé directament trucar al 972 40 53 40. Ells el vindran a recollir i el traslladaran al Centre de Recuperació de Fauna Salvatge dels Aiguamolls de l'Empordà, on rebran les atencions necessàries per, si és possible, recuperar l'animal i tornar a alliberar-lo al seu medi. El curs passat es va alliberar un xori-guer recuperat a l'Escola municipal de Corçà.

Cria de gamarús al Centre de Recuperació de Fauna Salvatge.

el poble opina

EXCURSIÓ DEL POBLE. 11 de juny de 2015

Mª Carmen García.

Es jueves día 11 de junio, son las 7:45h de la mañana y estamos todos preparados para subir al autocar. Nos espera un largo y bonito día por delante. Todos a bordo, el autocar arranca hacia la Gleva donde haremos la primera parada. Hace un día perfecto, nos espera un buen almuerzo, pan con tomate, embutido y un buen vino. Todo está muy delicioso.

Después del almuerzo fuimos a visitar el santuario de La Mare de Déu de la Gleva, que por cierto es muy bonito y muy recomendable para visitar. Después de la visita, subimos de nuevo al autocar en dirección al Museu y la fábrica de La Farga, donde funden el cobre. La visita fue muy interesante, por lo menos a mi me lo pareció. Después, nos pusimos camino al castillo de Montesquieu, paraje muy bonito pese a la mala carretera, pero por suerte llevábamos un buen conductor. Una vez allí nos hicieron una visita guiada en la cual nos explicaron el

antes y el después del castillo. Una vez finalizada la visita nos pusimos rumbo a Santa Eugènia de Berga donde nos esperaba una buena comida. Después de comer visitamos el Museu del màgic món del tren. Fue espectacular y nos gustó a todos muchísimo.

Finalmente nos dimos un agradable paseo por Vic y a las 19:30h subimos de nuevo al autocar con rumbo a Corçà. Llegamos sobre las 21:00h.

Agradecimientos por la fantástica excursión a nuestro guía particular Carles, a la Nico por ser como es y al Ayuntamiento de Corçà.

Nota: La excursión estuvo marcada por un toque de tristeza, pues nada más subir al autocar nos dieron la triste noticia del fallecimiento de la Srta. Dolors, una persona muy especial para todos nosotros y que siempre recordaremos.

SOLUCIONS A LES 10 DIFERÈNCIES

DONACIÓ DE SANG.

Dues vegades l'any, un equip del banc de sang de l'hospital Josep Trueta de Girona es desplaça a Corçà per fer extraccions de sang.

La donació té lloc a la Sala Municipal. Abans es feia al consultori o a les escoles. Anys enrere la participació era més elevada que actualment, passa a tot arreu perquè les donacions han baixat considerablement.

L'equip del banc de sang està format per un metge, dos infermers i un ajudant, que amablement i amb molt de tacte atenen als donants.

Al donant se li fan una sèrie de preguntes sobre el seu estat de salut, se li pren la pressió arterial, també se li comprova el ferro, el pes (que tingui més de 50kgs) etc. El metge és qui dóna la conformitat de si és apte o no per donar sang. Seguidament el personal sanitari fa una simple punxada i comença l'extracció.

Expliquem tot això, que és evident i la majoria de la gent ja ho sap, perquè animem els actuals i futurs donants perquè recordin que a la primavera i a la tardor tenen una cita amb l'equip del banc de sang. Que tinguin present que la seva sang es necessita per a tractaments oncològics, per a trasplantaments, per a intervencions quirúrgiques... En definitiva, que es poden salvar moltes vides amb una simple punxada.

Volem donar les gràcies a totes les persones que són donants i animem a continuar fent-ho, així com recomanar als seus familiars, amics, veïns que ho facin.

Gràcies també a l'Ajuntament de Corçà i al seu equip per la col·laboració en aquest acte. Esperem que la propera donació tingui molt d'èxit i la participació sigui molt nombrosa.

Us hi esperem!

SOLUCIONS

Solucions als mots encruats
Horizontals: 1. Lescostes. 2. Lloar. Inid. 3. Unir. Agra. 4. Cebarr. Re. M. 5. Is. Matella. 6. A. Rema. Lon. 7. Cala. Ulab. 8. Au. Llindar. 9. Direcció. 10. Fresadores.
Verticals: 1. Lluçia. ADF. 2. Eines. Cuir. 3. Soib. Ra. Re. 4. Caramelles. 5. Or. Ramalca. 6. S. A. Ta. ICD. 7. Tigre. Unio. 8. Enrellador. 9. Sia. Lola. E. 10. D. Marbres.

Solució als Jeroçlífics
Jeroçlífic 3: IU
Jeroçlífic 4: Un CD

agenda

24/12/2015
12h Tíó de Nadal
(animació: POT PETIT)
- Plaça del Firal -
Corçà

25/12/2015
0:00h MISSA DEL GALL amb la CORAL de CORÇÀ
-CASSÀ de Peiràs, església-

25/12/2015
QUINA (a partir de les 18h)
- Sala Municipal -
Corçà

26/12/2015
QUINA (a partir de les 18h)
- Sala Municipal -
CORÇÀ

26/12/2015
19:00h Cantada de Nadales de CORÇÀ
-Església-

27/12/2015
QUINA (a partir de les 18h)
- Sala Municipal -
Corçà

31/12/2015
Sopar i festa de CAP D'ANY
- Sala Municipal -

1/1/2016
QUINA (a partir de 18h)
- Sala Municipal -

1/1/2016
CARTER REIAL 18h
- Església de MATAJUDDAICA-

5/1/2016
ARREBADA dels REIS MAGS
19:00h CASAVELLUS
19:00h CORÇÀ (HORARI APROX.)

20/01/2015
12.15h festa del carrer de SANT SEBASTIÀ AMB LA CORAL DE CORÇÀ (Capella de St. Sebastia- Corçà)

8 de març: dia de la dona
22 de maig: Marxa Puig Rodó

Recordar!
(dàtes aproximades)
--CASAVELLUS--
Finals febrer-març:
Calçotada
-- CORÇÀ --

informació sobre el MUNICIPI al facebook
CORÇÀ INFORMA
(www.facebook.com/infacorca)

Comprovar periòdicament l'agenda del Centre Cívic de Corçà!
(exposicions, concerts, presentacions de llibres, relats, etc.)
+ info @
www.facebook.com/CentreCivicCorca

FER M'AGRADA AL FACEBOOK
Associació Recreativa i Cultural de Corçà
www.facebook.com/Associació-Recreativa-i-Cultural-de-Corçà-165135678770435/
Cultural-de-Corçà-165135678770435/

les 10 diferències

FUSTERIA GENERAL · MOBILIARI DE CUINA INTERIORISME

BASA COMA

www.basacomafusters.com

FUSTERS

c/ Montseny, 18
Corçà, 17121
basacomafusters@gmail.com
Tel. 972 630 053
Mob. 627 490 636

DISTRIBUIDOR AUTORITZAT

 Delta Cocinas

**DEMANEU PRESSUPOST
SENSE COMPROMÍS!**

Ajuntament de
Corçà

Diputació de Girona